

กิจกรรมการประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

Cooking activities to develop language skills for young children

1. นรินทร์ รินพนัสลัก , 2. นัศวรณ ใจมั่น, 3. ราชาวดี สุขภิรมย์

วิทยาลัยชุมชนน่าน
Nan Community College

* Corresponding Author E-Mail : natsawan_j@nancc.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งหมายเพื่ออธิบายคุณค่าและข้อได้เปรียบผ่านการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่ถูกปรับให้เหมาะในการส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง และเรียนรู้โดยตรงผ่านการประกอบอาหาร เด็กจะได้ฝึกทักษะการวางแผน และเตรียมวัตถุดิบที่หลากหลาย ในขั้นตอนต่าง ๆ ของการทำอาหาร โดยเน้นการลงมือปฏิบัติจริง เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่มีประโยชน์ ในการทำงานอย่างเป็นกระบวนการ นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้ และรู้จักอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการประกอบอาหาร ซึ่งช่วยในการพัฒนา ทักษะอย่างสมดุล และเสริมสร้างความคิดรวบยอดในการทำกิจกรรม ทั้งนี้ยังมีประโยชน์ในการปลูกฝังพฤติกรรมด้านสุขอนามัย และโภชนาการที่ดีทำให้กิจกรรมประกอบอาหารเป็นทางเลือกที่ดีในการสนับสนุนการพัฒนาทักษะและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยได้อย่างครบวงจร ในขณะที่ทำกิจกรรม พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูสามารถใช้คำศัพท์ทางภาษาเพื่ออธิบายขั้นตอน วัตถุดิบ และผลลัพธ์ของการทำอาหารนั้น ๆ นอกจากนี้ยังสามารถให้เด็กตอบคำถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้รับจากกิจกรรมดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางภาษา การจัดกิจกรรมการประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ช่วยสร้างคำศัพท์ทางภาษา และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ผ่านการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และเสริมทักษะการฟังและตอบสนอง นอกจากนี้ยังส่งเสริมความรับผิดชอบและความสังคมของเด็ก ผ่านการทำงานทีม และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เป็นกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ที่มีคุณค่าสูงสำหรับเด็กปฐมวัย ในด้านต่าง ๆ

คำสำคัญ: 1กิจกรรมการประกอบอาหาร ; 2 ทักษะทางภาษา ; 3 เด็กปฐมวัย (3-5 คำ)

ABSTRACT

This academic article aims to illustrate the value and benefits of tailored cooking activities in promoting language skills for young children. Through cooking activities, children engage directly in learning and practical experiences, enhancing vocabulary related to ingredients, cooking procedures, and kitchen utensils. These activities foster communication skills by encouraging interaction with adults or peers, promoting language usage in real-life situations. Moreover, children experiment with language through describing, instructing, and questioning, developing language proficiency. They also enhance listening and responsiveness skills, following instructions and responding to queries during cooking

sessions. Furthermore, cooking fosters storytelling opportunities, allowing children to create narratives around their culinary experiences. It instills a sense of responsibility and social relationships through teamwork and interaction, contributing to holistic development. Parents, guardians, and educators can utilize language to explain ingredients and outcomes, encourage dialogue, and exchange thoughts and experiences, thereby enriching language skills. Overall, cooking activities serve as a valuable tool for language development and socialization, offering comprehensive learning experiences for preschoolers.

Keywords: 1 Cooking activities; 2 language skills; 3 young children

บทนำ

การจัดกิจกรรมประกอบอาหารเป็นกระบวนการที่เน้นการเรียนรู้และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของเด็ก ผ่านกิจกรรมประกอบอาหารนอกจากการเรียนรู้เรื่องวัตถุดิบและกระบวนการทำอาหาร กิจกรรมนี้ ยังส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา การสื่อสาร ทักษะสังคม และทักษะด้านการปฏิบัติ กิจกรรมการประกอบอาหารมีบทบาทสำคัญ ในการส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ประสบการณ์จากกิจกรรมนี้ ไม่ถูกจำกัด เพียงในห้องครัวเท่านั้น และยังเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เสมือนจริงและมีประสิทธิภาพ หากนำไปจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ถูกเตรียมความพร้อมอย่างดี การทำกิจกรรมนี้ช่วยเสริมสร้างคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบ กระบวนการประกอบอาหาร และอุปกรณ์ในห้องครัว ประโยชน์ที่เด็กจะได้รับ คือประสบการณ์ การประกอบอาหารที่ถูกปรับให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางภาษาของเด็กปฐมวัย ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ เด็กไม่เพียงเพิ่มความเชี่ยวชาญทางภาษาเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพ สร้างความสามารถในการเล่าเรื่อง และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ถือได้ว่ากิจกรรมการประกอบอาหารเป็นเครื่องมือที่มีค่าในการกระตุ้นการพัฒนาภาษาของเด็กปฐมวัยได้เป็นอย่างดี และเด็กเองมีความสุข ที่จะเรียนรู้ และให้ความสนใจเป็นพิเศษเนื่องด้วยเป็นกิจกรรม ที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง เด็กจะได้รับประสบการณ์ที่ตรงไปตรงมา จากการปฏิบัติกิจกรรมประกอบอาหาร ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความจริงจังและอิงจากประสบการณ์จริง การจัดกิจกรรมประกอบอาหารช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ประสบการณ์ที่เด็กจะได้รับเช่น การสัมผัส การได้ยิน การมองเห็น การลิ้มรส และการกลิ่น เด็กจะได้สัมผัสวัตถุดิบอาหารและเครื่องมือ ในการทำอาหาร เพื่อเรียนรู้ลักษณะพื้นผิวและลักษณะการเคลื่อนไหวของวัตถุดิบต่าง ๆ ทั้งนี้ช่วยในการพัฒนาทักษะทางภาษาและการเรียนรู้ของเด็กในขณะเดียวกัน เป็นประสบการณ์ที่เติบโต และสนุกสนานในการเรียนรู้และเข้าใจโลกในรอบตัวได้อย่างมีคุณค่า การจัดกิจกรรมทำอาหารไม่ว่าจะเป็นที่บ้านหรือในสถานศึกษา มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาของเด็กในทุกรูปแบบ

วัตถุประสงค์

กิจกรรมการประกอบอาหารมีวัตถุประสงค์สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมทักษะทางภาษา กิจกรรมการประกอบอาหารทำให้เด็กได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ๆ โดยการอธิบาย สั่ง และถามคำถาม เพิ่มพูนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบ กระบวนการประกอบอาหาร และอุปกรณ์ในห้องครัว

2. ส่งเสริมการสื่อสาร กิจกรรมนี้สร้างโอกาสให้เด็กสื่อสารกับผู้ใหญ่หรือเพื่อนร่วมกิจกรรม เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น บอกถึงความต้องการของตน และเข้าใจการสื่อสารในบทบาททางภาษา
  3. ส่งเสริมการฟังและตอบสนอง ผ่านกิจกรรมการประกอบอาหาร เด็กได้พัฒนาทักษะการฟัง และตอบสนองต่อคำสั่งหรือคำถามจากผู้ให้คำแนะนำ
  4. สร้างเรื่องราว กิจกรรมการประกอบอาหารเป็นการสร้างเรื่องราวที่น่าสนใจ ทำให้เด็ก สามารถสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับการทำอาหารเพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์
  5. พัฒนาทักษะทางสังคม กิจกรรมนี้ เด็กได้โอกาสสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมกับผู้ใหญ่ หรือเพื่อนร่วมกิจกรรม ส่งเสริมการทำงานทีมและความรับผิดชอบ
  6. ส่งเสริมความรับผิดชอบ กิจกรรมการประกอบอาหารส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานทีม การดูแลตัวเอง และการปฏิบัติตามขั้นตอน
- ทั้งนี้ กิจกรรมการประกอบอาหารมีผลต่อพัฒนาการทางภาษา การสื่อสาร และทักษะด้านสังคมของเด็กอย่างเป็นทางการและทางความรู้สึก

เด็กปฐมวัย

พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ.2562 (2562) ได้ให้ความหมายคำว่าเด็กปฐมวัย หมายความว่า เด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกปีบริบูรณ์ และให้หมายความรวมถึง เด็กซึ่งต้องได้รับการพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษาในระดับประถมศึกษา

ปัจจุบันหลายองค์กรเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากเชื่อว่าการดูแลและสนับสนุนเด็กในช่วงเวลานี้เป็นขั้นตอนสำคัญที่มีผลที่สำคัญต่อพัฒนาทั้งร่างกาย และจิตใจของเด็ก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสนับสนุนทักษะพื้นฐาน หมายถึง การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่สำคัญเช่น ทักษะสังคม ทักษะการสื่อสารและทักษะทางการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญในการเตรียมพร้อมเด็กในการเรียนรู้ในระดับต่อไป ซึ่งกระทรวง ที่ดูแลโดยตรงคือกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบด้านโรงเรียนปฐมวัย และกระทรวงมหาดไทยที่ดูแลกำกับ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยทั้งสองกระทรวงมีส่วนในการส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มพูนทักษะทางอารมณ์ การสนับสนุนพัฒนาการทางอารมณ์และสมาธิในเด็กปฐมวัย ที่จะมีผลในการสร้างพื้นฐานทางสุขภาพจิต ของเด็กปฐมวัย และช่วยพัฒนาสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม

ระยะเวลาทองสำหรับการพัฒนา หมายถึง ช่วงเวลาเด็กปฐมวัยเป็นระยะเวลาทองที่มีความสำคัญ ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานและรูปแบบพฤติกรรม การร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในขณะนี้ช่วยให้มีโอกาส ในการสนับสนุนเด็กในช่วงเวลาที่เหมาะสมตาม 4 กระทรวงที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับ นรินทร์ รินพนัสสัก (2564) ช่วงอายุ 0-6 ปีของเด็กปฐมวัยเป็นช่วงเวลาที่ทอง กล่าวได้ว่าเป็นช่วงที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นวัยแห่งการเริ่มต้นเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นฐานรากที่สำคัญสำหรับพัฒนาการในช่วงวัยต่อ ๆ ไป ท่ามกลาง ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เด็กควรมีภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจที่ดี สามารถคิด ตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ต่าง ๆ ด้วยตนเองได้อย่างเหมาะสม รวมไปถึงมีพัฒนาการที่ดีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้าน อารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาของเด็กควบคู่กันไปด้วยจึงจะสามารถดำรงชีวิตและอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข จนสามารถเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี มีคุณภาพ และจะเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปใน อนาคต

สรุปได้ว่า เด็กปฐมวัยคือเด็กอายุตั้งแต่ 0-6 ปีบริบูรณ์ ที่ต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว เป็นสำคัญที่สุด และตามด้วยองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการของเด็กปฐมวัย อย่างเป็นองค์รวม เพราะในช่วงเวลานี้เป็นเวลาทองในการพัฒนาเด็กในทักษะพื้นฐานและพฤติกรรมสำหรับเด็ก ทักษะทางภาษาก็สามารถพัฒนาได้ดีในช่วงเวลานี้เช่นกัน

การจัดกิจกรรมประกอบอาหารกับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมประกอบอาหารเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เปิดโอกาสให้เด็กปฐมวัยได้รับประสบการณ์ตรง และเรียนรู้จากการลงมือทำด้วยตัวเอง การจัดกิจกรรมการประกอบอาหารหรือ "Cooking" เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และสร้างประสบการณ์ที่มีความหลากหลายสำหรับเด็กปฐมวัย และช่วยส่งเสริมพัฒนาการ เด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม เพราะเด็กปฐมวัยจะมีพัฒนาการในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

- พัฒนาการด้านร่างกายคือการได้ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการหยิบจับอาหาร กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ในการเคลื่อนไหว หรือยกอุปกรณ์งานครัวต่าง ๆ
- พัฒนาการด้านอารมณ์ คือการมีความสุขในการประกอบอาหาร อิ่มอร่อย และเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง
- พัฒนาการด้านสังคม การประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย ถ้าทำที่บ้านก็จะได้ปฏิสัมพันธ์ กับผู้ปกครอง ถ้าประกอบอาหารที่โรงเรียนครูก็จะแบ่งเป็นกลุ่มให้ได้ทำร่วมกับเพื่อน
- พัฒนาการด้านสติปัญญา ในการคิดรวบยอดและพัฒนาทักษะอย่างสมดุลในการคิดรายการอาหาร และวิธีลงมือประกอบอาหารอีกทั้งช่วยปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการรับประทานอาหารให้กับเด็กปฐมวัย

กิจกรรม Cooking ช่วยเด็กรู้จักการทำงานอย่างเป็นกระบวนการผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ในการประกอบอาหาร ซึ่งส่งผลให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงและเรียนรู้วิธีการวางแผนและจัดเตรียมวัตถุดิบที่หลากหลาย การให้เด็กเลือกวัตถุดิบ ตรวจสอบว่ามีอะไรบ้าง และทำการวางแผนทำให้พัฒนาทักษะการตัดสินใจ และการจัดการเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ Dewey (1969) กิจกรรมประกอบอาหารเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ ผ่านประสบการณ์ตรง ผ่านสื่อที่เป็นของจริง ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกตัดสินใจว่า ควรใช้อุปกรณ์และส่วนผสมนั้นอย่างไรในการทำอาหารแต่ละรายการ การนำวัตถุดิบมาใช้ประกอบอาหาร รวมไปถึงการแก้ปัญหาเกี่ยวกับรายการอาหารที่ตนเองทำ แล้วมีรสชาติอาหารที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิมจะทำให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่าได้รับการถ่ายทอดจากผู้ใหญ่เด็กต้องมีโอกาสและเวลาที่เพียงพอที่เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ได้อย่างอิสระ ในขณะที่ลงมือทำกิจกรรมประกอบอาหาร เริ่มตั้งแต่ตั้งคำถามในสิ่งที่ตนเองสงสัยเกี่ยวกับรายการอาหารที่จะลงมือทำ ต่อมาเด็กจะทำการค้นหาคำตอบในสิ่งที่ตนเองสงสัย จากแหล่งข้อมูลที่เด็ก ๆ สนใจ เมื่อได้คำตอบ ที่พอใจแล้วเด็กลงมือปฏิบัติกิจกรรมประกอบอาหาร และนำเสนอวิธีการทำ เด็กได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการขั้นตอนการทำอาหารตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย

การทำกิจกรรม "Cooking" ไม่เพียงช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาและความคิดรวบยอดของเด็กปฐมวัยเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมพฤติกรรมด้านสุขอนามัยและโภชนาการที่ดีในเด็ก ๆ ด้วยการเรียนรู้เกี่ยวกับวัตถุดิบ ที่สุขภาพดีและทำอาหารที่อร่อย และเพื่อสุขภาพ ดังนั้น การจัดกิจกรรม "Cooking" เป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนพัฒนาการทั้งร่างกายและสติปัญญาของเด็กปฐมวัยอย่างสมดุล ซึ่งสอดคล้องกับ สุพรพิศ ผลรักษา (2556) กล่าวว่า การทำอาหารเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน และเด็กยังได้รับความรู้หลาย ๆ อย่างจากการทำอาหาร ไม่ว่าจะเป็นด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษา ศิลปะ ทักษะทางสังคม และสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากการจัดกิจกรรมประกอบอาหารมีดังนี้

1. เรียนรู้วัฒนธรรมอาหาร

2. ได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ จินตนาการ
3. เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. ฝึกประสาทสัมผัสทั้ง 5
5. เรียนรู้วิทยาศาสตร์อย่างไม่รู้ตัว

ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมการประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่สนุก และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็ก ต่อไปนี้เป็นแนวคิดและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมดังกล่าว

1. เลือกเมนูที่ง่ายและเหมาะสำหรับเด็กปฐมวัย เลือกอาหารที่มีขั้นตอนการทำงานง่าย และส่วนผสมที่ง่ายต่อการหาได้ เช่น sandwich สลัดผลไม้ หรือการทำขนมที่ไม่ต้องอบ
2. เตรียมวัตถุดิบและอุปกรณ์ทำอาหาร เตรียมวัตถุดิบตามเมนูที่เลือกไว้ล่วงหน้า และเตรียมอุปกรณ์ทำอาหารที่จำเป็น เช่น มีด ช้อน จาน ถ้วย และอุปกรณ์ทำความสะอาด (ภายใต้การดูแลของผู้ใหญ่)
3. กิจกรรมการประกอบอาหาร นำเด็ก ๆ มาประกอบอาหารร่วมกัน ให้เด็กมีส่วนร่วมในการเตรียมวัตถุดิบ และผสมส่วนผสมต่าง ๆ รวมถึงการตั้งคำถามหรืออธิบายขั้นตอนการทำงานให้เด็กฟัง
4. การใช้ภาษา ในขั้นตอนการประกอบอาหาร สามารถใช้ภาษาในการอธิบายขั้นตอน สอบถามคำถามเช่น "ต้องการใส่น้ำตาลเท่าไร?" "รสชาติจะเป็นอย่างไร?"
5. การนำเสนออาหาร เมื่ออาหารเสร็จสมบูรณ์ ให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมในการจัดวางอาหารในจาน หรือจานเสิร์ฟ พร้อมกับให้เด็กแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรสชาติ การเตรียมอาหาร และประสบการณ์ที่ได้รับ
6. กิจกรรมภาษาเสริม หลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการประกอบอาหาร สามารถจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น การสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับอาหารที่ทำ การวาดรูปของวัตถุดิบ หรือการเล่าเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ในการประกอบอาหาร
7. การส่งเสริมการทำงานร่วมกันและทักษะด้านอื่น ๆ การประกอบอาหารเป็นโอกาสที่ดี ในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างเด็ก และให้โอกาสพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะสังเกตการณ์ ความอดทน และการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

การดำเนินกิจกรรมการประกอบอาหารร่วมกับเด็กปฐมวัยสามารถเป็นประสบการณ์ที่เติบโต และเพื่อการพัฒนาทั้งร่างกายและสมองของเด็ก ควรให้ความสำคัญกับความปลอดภัยเพื่อให้เด็กได้เพลิดเพลิน และเรียนรู้อย่างปลอดภัยที่สุด การรักษาความปลอดภัยของเด็กเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการจัดกิจกรรมทำอาหารร่วมกับเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัยทั้งในระหว่างกิจกรรม และหลังจากกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม

ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร

การจัดกิจกรรมการประกอบอาหารเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นวิธีที่สนุก และเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก ๆ และสอนทักษะที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันในอนาคต ด้วยการใช้ภาษาในสิ่งที่ทำได้ดีและเป็นประโยชน์ สำหรับการทำกิจกรรมประกอบอาหารเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับครอบครัวทั้งพ่อแม่และเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ที่จะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและสร้างบรรยากาศครอบครัว การทำอาหารยังมีส่วนช่วยสร้างเสริมสัมพันธภาพในครอบครัวยังเกิดประโยชน์อีกมากมายดังนี้

1. การประกอบอาหารเป็นโอกาสที่ดีในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว การทำงานร่วมกันในครัวเรือนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่ง และเป็นโอกาสที่ดีในการแบ่งหน้าที่ระหว่าง

พ่อแม่และเด็กปฐมวัย ทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการประกอบอาหาร ทำให้ทุกคนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของครอบครัว

2. การประกอบอาหารช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษา ในการสื่อสารกันระหว่างลงมือทำ ทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องจำนวน การเปรียบเทียบขนาด และวิทยาศาสตร์ในเด็ก เช่น การชั่ง การตวงและการวัด ปริมาณของวัตถุดิบ

3. การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กและนิ้วมือในการประกอบอาหารช่วยพัฒนาทักษะการควบคุมมือ และความคล่องตัว ทำให้เส้นเอ็น และกล้ามเนื้อของเด็กปฐมวัยมีการพัฒนาขึ้น

4. การเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหารผ่านกิจกรรมประกอบอาหาร เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้ชื่อ ของวัตถุดิบ อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำอาหารซึ่งเด็กปฐมวัยได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5. กิจกรรมการประกอบอาหารเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและทำให้ครอบครัวมีช่วงเวลาที่ดีพร้อมกัน การจัดกิจกรรมประกอบอาหารไม่เพียงแต่เสริมสร้างทักษะและความสัมพันธ์ในครอบครัว แต่ยังเป็นโอกาสที่ดี ในการส่งเสริมสุขภาพที่ดีจากการเลือกวัตถุดิบอาหารและคุณประโยชน์ของอาหาร และทำให้ครอบครัว มีช่วงเวลาที่น่าจดจำและสนุกสนานร่วมกัน

สรุปได้ว่า กิจกรรมประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะเด็กปฐมวัย อย่างเป็นองค์รวม ด้านร่างกายเด็กปฐมวัยได้ใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการเคลื่อนไหว ด้านอารมณ์เด็กปฐมวัย มีความสนุกสนานในการลงมือทำอาหาร ด้านสังคมได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ด้านสติปัญญาได้คิดรายการอาหาร ได้พูดชื่อวัตถุดิบและอุปกรณ์ เด็กปฐมวัยได้เรียนรู้ขั้นตอนการทำอาหาร อีกทั้งเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้กับเด็กปฐมวัยในด้านอาหารและโภชนาการ

การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

ทักษะทางภาษาโดยทั่วไปมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ด้านมีความสัมพันธ์กัน ยกตัวอย่างเช่น ทักษะการฟัง (Listening Skills) เป็น การรับรู้ และเข้าใจข้อมูลที่ได้มาจากคำพูดของผู้อื่น ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งหมด ทักษะการพูด (Speaking Skills) การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารและแสดงออกถึงความคิด ความรู้สึก และทักษะการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง ทักษะการอ่าน (Reading Skills) การเข้าใจและตีความข้อมูลจากข้อความวรรณคดี หรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อนำเสนอความรู้และความเข้าใจ และทักษะการเขียน (Writing Skills) การใช้ภาษาในการเขียนเพื่อสร้างข้อความ เรื่องราว รายงาน หรือเอกสารอื่น ๆ ที่สื่อถึงความคิด ความรู้ และประเด็นต่าง ๆ ทักษะทางภาษาทั้ง 4 มีความสัมพันธ์ในทางที่มีลักษณะรอบเป็นวง หมายถึงการพัฒนาทักษะใด ๆ จะส่งผลกระทบต่อทั้ง 4 ทักษะเช่นการฟังคำพูดอาจช่วยในการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน การพัฒนาทักษะการอ่านทำให้เพิ่มความเข้าใจในภาษา ทำให้สามารถเขียนได้ดีขึ้น ดังนั้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจึงเป็นการทักษะอย่างเป็นองค์รวม ถ้าเริ่มต้นพัฒนาตั้งแต่ปฐมวัยก็จะทำให้บุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาในด้านต่าง ๆ

การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เริ่มตั้งแต่เด็กทารกอยู่ในครรภ์มารดา เมื่อได้ยินเสียงแม่เรียกก็มีการตอบสนอง เมื่อคลอตออกมาก็เริ่มมีการเรียนรู้แบบเป็นระยะต่าง ๆ เรียนรู้การใช้เสียง การเลียนเสียง การพูดคำศัพท์ ไปจนถึงการแต่งประโยค เรียกได้ว่าการเรียนรู้ภาษามีลักษณะที่เป็นธรรมชาติและเกิดขึ้นอย่างไม่รู้จึกตัวเอง เด็กปฐมวัยเรียนรู้ภาษาไม่เพียงแค่ว่าสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเพื่อเข้าใจโลกและสิ่งรอบตัวอย่างต่อยอด ซึ่งมีรายละเอียดในการพัฒนาดังต่อไปนี้

- ด้านการพูด เด็กทารกเริ่มการสื่อสารด้วยการส่งเสียง พอเข้าสู่วัยปฐมวัยก็เริ่มที่จะพูดเลียนเสียง ซึ่งการพูดช่วยให้เด็กสื่อสารความคิดและความรู้สึกของตนให้กับคนรอบข้างได้

- ด้านการฟัง เด็กปฐมวัยเรียนรู้การฟังและเข้าใจคำพูดของผู้อื่น ซึ่งเริ่มจากการพัฒนาตั้งแต่ยังเป็นเด็กทารก ซึ่งทักษะการฟังถือเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา ถ้ามีความบกพร่องในการด้านการฟัง จะทำให้พัฒนาการทางภาษาอื่น ๆ ช้าลงไปด้วย

- ด้านการอ่าน เด็กปฐมวัยจะเรียนรู้ในการอ่านสัญลักษณ์ อ่านภาพ มีการเรียนรู้ตัวอักษรและคำศัพท์เบื้องต้น เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทักษะการอ่านในอนาคต

- ด้านการเขียน เด็กปฐมวัยจะเริ่มต้นตั้งแต่การเริ่มขีดเขียน และพัฒนาจนถึงเขียนตามแบบ และเริ่มสะกดด้วยตนเอง จนไปถึงการพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรและคำ เริ่มจากการสร้างเส้นเขียนเบื้องต้น เพื่อพัฒนาไปถึงขั้นประถมศึกษา

เด็กปฐมวัยจะมีทักษะการใช้ภาษาที่น่าสนใจคือ การใช้ภาษากับสิ่งที่สนใจเด็กมักเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกับสิ่งที่น่าสนใจตามความสนใจของตน เช่น การรับรู้ชื่อของสิ่งของรอบตัว หรือสามารถร้องเพลงได้จนจบเพลงแม้ว่าตนเองจะอ่านหนังสือหรือสะกดคำไม่เป็น เด็กปฐมวัยชอบการใช้สัญลักษณ์ เช่นการเรียนรู้ใช้สัญลักษณ์และคำพูดในการสื่อความหมาย ทั้งจากการดูรูปภาพหรือฟังเสียง

การพัฒนาทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยคือกระบวนการที่ต้องใช้เวลาและความสนใจ การสนับสนุนการใช้ภาษาในทางที่สร้างสรรค์และสนุกสนานช่วยเสริมสร้างพื้นฐานที่แข็งแรงในการพัฒนาทักษะทางภาษาของเด็กซึ่งสอดคล้องกับ ขนิพวรรณ จาติเสถียร (2560) ภาษามีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย เป็นอย่างมากเพราะเด็กใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้อื่นและเป็นพื้นฐานสำคัญของอารมณ์สังคม และพัฒนาการทางสติปัญญา ดังนั้นการส่งเสริมความสามารถทางภาษาจึงควรเริ่มตั้งแต่ช่วงปฐมวัย เพราะเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางภาษาเจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว ด้วยการพัฒนาด้านการฟังการพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมกัน และเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ได้ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญกลายเป็นทักษะทางภาษาโดยเฉพาะภาษาแม่ ซึ่งการส่งเสริมความสามารถดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจด้านพัฒนาการ การทำงาน ของสมอง และวิธีการเรียนรู้ของเด็ก เพื่อให้สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้ง Epstein (2014) ได้กล่าวถึงลักษณะ การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจการเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาและการรู้หนังสือถูกเชื่อมโยงตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นมา การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนพัฒนาไปพร้อม ๆ กันมากกว่าเกิดขึ้นตามลำดับ
2. การเรียนรู้ภาษาของเด็กนั้นแตกต่างกัน เด็กบางคนได้ทักษะการรู้หนังสือโดยง่ายและรวดเร็ว ในขณะที่เด็กบางคนต้องการความช่วยเหลือและต้องใช้เวลา
3. การเรียนรู้ภาษาและการรู้หนังสือบางครั้งเกิดขึ้นอย่างบังเอิญ อาจเกิดขึ้นตามธรรมชาติระหว่างการเล่นและประสบการณ์ในแต่ละวันของเด็ก นอกจากนี้การเรียนรู้ภาษายังเกิดขึ้นได้ในระหว่าง การจัดประสบการณ์อย่างเป็นทางการของผู้ใหญ่ ซึ่งเด็กสามารถสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง แต่ก็ยังต้องการ การสนับสนุนจากผู้ใหญ่เพื่อการพัฒนาต่อไป
4. เด็กพัฒนาภาษาและการรู้หนังสือเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่แวดล้อม เด็กเรียนรู้ที่จะพูด อ่าน และเขียนเพราะเด็กอยู่ในสังคม ต้องการการสื่อสารกับผู้ใหญ่ กับเพื่อนทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และสถานที่อื่น ที่เด็กคุ้นเคย

5. เด็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อประสบการณ์ที่จัดให้มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริง การเรียนรู้ภาษาของเด็กจะเป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง คงทน และยาวนาน เมื่อเด็กสามารถประยุกต์ใช้ภาษา และการรู้หนังสือในชีวิตประจำวันของตน

6. เด็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อประสบการณ์ที่จัดให้มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริง การเรียนรู้ภาษาของเด็กจะเป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง คงทน และยาวนาน เมื่อเด็กสามารถประยุกต์ใช้ภาษาและการรู้หนังสือในชีวิตประจำวันของตน

7. การเรียนรู้ภาษาและการรู้หนังสือเกิดขึ้นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เด็กอาจเป็นผู้ริเริ่ม เช่น การเล่นเกม บทบาทสมมติ การสำรวจสิ่งสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ การเขียนที่เด็กคิดสะกดคำขึ้นมาเอง และยังเกิดผ่านการจัดประสบการณ์ของผู้ใหญ่ เช่น การอ่านหนังสือ การแต่งเพลงและนิทาน การร้องเพลงและคำคล้องจองที่ต้องอาศัยการสัมผัสคำ

8. ความแตกต่างระหว่างภาษาของเด็กที่ใช้ที่บ้านและวัฒนธรรมของเด็กส่งผลต่อการพัฒนาการและการรู้หนังสือของเด็ก ดังนั้น การจัดประสบการณ์ที่ติดต้องตระหนักถึงความแตกต่างดังกล่าวของเด็ก

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการที่เด็กทำในการพัฒนาทักษะทางภาษา เริ่มตั้งแต่เกิดจนถึงวัยที่เริ่มเข้าในชีวิตประจำวันเด็กเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อประสบการณ์ที่จัดให้มีความหมายและเชื่อมโยงกับชีวิตจริง และใช้ในการสื่อสาร มีการสอนภาษาให้กับเด็กปฐมวัยด้วยความถูกต้อง การเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ปกครอง และครูสามารถพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาในอนาคตได้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

นักวิชาการและนักทฤษฎีหลายท่านกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทักษะทางภาษาไว้มากมายดังต่อไปนี้

Skinner (1953) นักจิตวิทยาคลุ่มพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า การเรียนรู้ภาษามีลักษณะเช่นเดียว กับการเรียนรู้พฤติกรรมอื่น ๆ โดยเด็กจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัวกับการตอบสนอง ถ้าการตอบสนองทางภาษาของเด็กได้รับการเสริมแรง เด็กก็จะใช้ภาษาบ่อยขึ้น ทำให้พัฒนาการทางภาษา ของเด็กดีขึ้น นอกจากนี้ภาษาพูดของเด็กเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เด็กเรียนรู้ภาษา จากเงื่อนไขและการได้รับแรงเสริม เช่น เมื่อเด็กเริ่มส่งเสียง พ่อแม่ให้ความสนใจ อาจแสดงความชื่นชมด้วย สีหน้าท่าทางหรือคำพูด เท่ากับเป็นการให้แรงเสริมต่อพฤติกรรมการออกเสียงของเด็ก ภาษาพูด ของเด็กจึงเกิดจากเงื่อนไขและการเสริมแรง

Bandura (1986) นักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่า การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของบุคคลอื่น เลือกทำในสิ่งที่สังคมยอมรับ และเด็กจะเลียนแบบพ่อแม่และบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เมื่อเข้าโรงเรียน เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว เด็กเริ่มเลียนแบบเพื่อนทั้งภาษาและการกระทำ เด็กจะเกิดการเรียนรู้ภาษาจากการสังเกตและเลียนแบบการใช้ภาษาจากพ่อแม่ ครู เพื่อนและบุคคล ที่อยู่แวดล้อม ซึ่งการเรียนรู้ผ่านตัวแบบนั้นมีทั้งตัวแบบที่เป็นบุคคลจริงที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้โดยตรง และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ที่เสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ตัวละครในนิทาน การ์ตูนในโทรทัศน์ ดาราเด็ก เป็นต้น

Piaget (1970) เชื่อว่าเด็กใช้ภาษาเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นทักษะทางปัญญา ซึ่งอธิบายได้ว่าสติปัญญาของเด็กจะเกิดขึ้นจากการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมอยู่ 2 แบบ คือ การซึมซับประสบการณ์ (Assimilation) และการปรับโครงสร้างสติปัญญา (Accommodation) ตามสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความสมดุลในความคิด ความเข้าใจ (Equilibration) อธิบายง่ายๆ คือ เด็ก ๆ จะซึมซับประสบการณ์ที่เขาได้รับแล้วมารวมเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดกระบวนการคิดเกิดขึ้น มีการเชื่อมโยงระหว่างเรื่องเก่าที่เคยเรียนรู้มา

ผสมกับเรื่องใหม่ เข้าด้วยกัน ซึ่งเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความคิดและความเข้าใจ

Vygorsky (1986) เชื่อว่าเด็กจะเรียนรู้ภาษาที่ละน้อยโดยการได้รับคำแนะนำจากผู้อื่นจนเด็กสามารถคิด เกิดเป็นความรู้ภายในตนได้ ซึ่งแนวคิดนี้ต่อมาได้ขยายเป็นแนวการสอนที่เรียกว่า "Instructional scaffolding" เป็นวิธีสอนที่ช่วยเสริมและสนับสนุนผู้เรียนจากระดับพัฒนาการที่มีอยู่ไปสู่ระดับพัฒนาการที่สูงขึ้น

Chomsky (1969) นักภาษาศาสตร์เชื่อว่า ภาษาเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในตัวมนุษย์ การเรียนรู้ภาษาขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ และมนุษย์มีกลไกการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และเรียกกลไกนี้ว่า LAD (Language Acquisition Devices) หรือกลไกการเรียนรู้ภาษา ซึ่งมีคุณสมบัติที่สำคัญ คือ สามารถแยกเสียงต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมได้ สามารถจัดลักษณะของภาษาออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อที่ว่า จะได้รับการปรับปรุง ได้ในอนาคต สามารถทำให้คนเรารู้ได้ว่าระบบภาษาใดใช้ได้และระบบภาษาใดใช้ไม่ได้ และเป็นกลไก ที่จะประเมินพัฒนาการ ของระบบทางภาษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้รู้ได้ว่าการเรียนรู้ภาษาของเด็กมีลักษณะเป็นระบบชัดเจนโดยที่เด็กจะเริ่มสร้างสมมติฐานจากประสบการณ์ จากนั้นจะทดสอบสมมติฐาน เพื่อให้ทราบว่า จะพัฒนาปรับปรุง หรือยกเลิกสมมติฐานนั้น ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กไม่เรียนภาษาแบบลองผิดลองถูก แสดงให้เห็นว่าภาษาเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการตามธรรมชาติภายในตัวเด็กที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษา

Goodman (1986) ได้รับการยกย่องในฐานะผู้บุกเบิกแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติในประเทศสหรัฐอเมริกา จนมีผู้ให้ความสนใจแนวคิดไปใช้ในประเทศต่าง ๆ แนวคิดของ Goodman คือ ภาษาเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เด็กต้องเรียนรู้ภาษาและต้องใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้ Goodman ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและพบว่าเมื่อเด็กถูกขอให้อ่านเรื่อง เด็กคาดหวังว่าตัวหนังสือจะมีความหมาย เด็กอ่านข้อความหมายทั้ง ๆ ที่จำคำไม่ได้หมด บางครั้งคิดความหมายใหม่โดยการคาดเดา เว้นคำ หรือเรียงประโยคใหม่พยายามอ่านเพื่อความหมาย แก้วด้วยตนเอง ผลวิจัยชี้แนะว่า เด็กไม่จำเป็นต้องเรียนอ่านโดยสอนการออกเสียงเดี่ยว ๆ หรือจำคำด้วยการฝึก (drill) การอ่านจึงเป็นความสามารถที่จะเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือมากกว่าการจำคำ เสียงตัวอักษร และการเรียนอ่านจะดีที่สุดเมื่อภาษาถูกสอนแบบธรรมชาติโดยองค์รวมนอกจากนี้ Goodman ยังอธิบายให้เห็นว่ากระบวนการอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดหรือจิตของผู้อ่านกับภาษา ดังนั้นการอ่านจึงต้องคำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอด และองค์ประกอบอื่นที่ช่วยในการอ่าน เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม ฯลฯ และเพื่อทำให้การสอนอ่านประสบผลสำเร็จ อุปกรณ์ที่ใช้ในการอ่านจะต้องมีความหมายกับเด็กแต่ละคน ภาษาแบบธรรมชาติจึงไม่ใช่ชุดอุปกรณ์ ชุดหนังสือ ชุดประสบการณ์ ชุดฝึกปฏิบัติที่ถูกกำหนดขึ้นโดยผู้อื่น แต่จะเป็นการจัดหนังสือวรรณกรรมเด็กไว้ให้เป็นจำนวนมากภายในห้องเรียน เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมายกับหนังสือ

จากการรวบรวมทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษา จะเห็นได้ว่า เด็กปฐมวัยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติและถ้าการตอบสนองทางภาษาของเด็กได้รับการเสริมแรง เด็กก็จะใช้ภาษาบ่อยขึ้น ทำให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กดีขึ้น นอกจากนี้การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเกิดจากการสังเกตพฤติกรรม ของบุคคลอื่น เลือกรับในสิ่งที่สังคมยอมรับ และเด็กจะเลียนแบบพ่อแม่และบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เด็กปฐมวัยสามารถซึมซับได้ดีจากพัฒนาการทางสติปัญญาของเขาเอง และเด็กปฐมวัยจะค่อย ๆ เรียนรู้ภาษาได้โดยการเก็บเป็นคลังคำศัพท์ที่ละเล็กละน้อย ซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่ติดตัวทุกคนมาตั้งแต่เกิด และเด็กสามารถถ่ายโยงความคิดรวบยอด และองค์ประกอบอื่นถ้ามีการฝึกฝนในการเรียนรู้ภาษา

สรุป

การจัดกิจกรรมการประกอบอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมิได้เปรียบเป็นอย่างมากในการส่งเสริมทักษะทางภาษา ต่อไปนี้คือสรุปในประเด็นต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนที่มีความเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาหาร ทั้งหมด 11 ข้อ ดังนี้

1. **การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ที่สนุก** กิจกรรมการประกอบอาหารนั้นเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่สนุกและน่าสนใจสำหรับเด็ก ทำให้การพัฒนาทักษะทางภาษาเป็นกระบวนการที่น่าสนุก

2. **คำศัพท์ที่เป็นประโยชน์และเข้ากับชีวิตประจำวัน** เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบ กระบวนการทำอาหาร และอุปกรณ์ในห้องครัว ซึ่งเสริมสร้างทักษะทางภาษา ในบริบทที่พวกเขาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. **การทำตามคำสั่งและการเรียงลำดับ** การประกอบอาหารเน้นการทำตามคำสั่งขั้นตอนต่อขั้นตอน ช่วยให้เด็กพัฒนาความเข้าใจในโครงสร้างและลำดับของภาษา

4. **ทักษะการสื่อสาร** ผ่านกิจกรรมการประกอบอาหารแบบร่วมมือ เด็กสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร โดยการอธิบาย อภิปราย และแบ่งปันความคิดกับเพื่อนร่วมทางและผู้ใหญ่ ส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ

5. **ทักษะการเล่าเรื่อง** กิจกรรมการประกอบอาหารให้โอกาสแก่เด็กที่จะสร้างและแบ่งปันเรื่องราวเกี่ยวกับประสบการณ์ทำอาหารของพวกเขา ช่วยในการพัฒนาทักษะการเล่าเรื่องของพวกเขา

6. **การเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5** กิจกรรมการประกอบอาหาร เด็ก ๆ จะได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 อย่างมีประสิทธิภาพจริงใจและอิงจากประสบการณ์จริง

7. **การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม** การประกอบอาหารร่วมกันส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การทำงานร่วมกัน และความร่วมมือ ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กและระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่

8. **การพัฒนาสติปัญญา** การประกอบอาหารมีส่วนให้เกิดกระบวนการทำงานของสมองทางทักษะต่าง ๆ เช่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ ช่วยทำให้เด็กพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสม

9. **การรับรู้ถึงวัฒนธรรมและความหลากหลาย** การสำรวจวัตถุดิบและอาหารจากวัตถุดิบที่หลากหลายในการประกอบอาหารทำให้เด็กได้รับความรู้จากวัฒนธรรมที่หลากหลาย เสริมความเข้าใจ ของโลก และทำความรู้จักคำศัพท์และแนวคิดใหม่ ๆ

10. **การเสริมความเชื่อมโยง** กิจกรรมการประกอบอาหารโดยประกอบความสามารถมีส่วนช่วยเสริมความเชื่อมโยงของเด็กในการใช้ภาษา เนื่องจากพวกเขาได้รับความสำเร็จจากการทำงานและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

11. **การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง** กิจกรรมการประกอบอาหารสามารถขยายตัวไปในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัว และสร้างโอกาสในการแบ่งประสบการณ์ทางภาษาร่วมกันที่บ้าน

การจัดกิจกรรมการประกอบอาหารเป็นวิธีที่มีคุณค่าและมุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยอย่างครอบคลุม ไม่เพียงแต่ทางภาษาเท่านั้น แต่ยังทางด้านสังคม สติปัญญา และวัฒนธรรม

แหล่งอ้างอิง

- ชนิพรรณ จากติเสถียร. (2560). การส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัท พลัสเพรส จำกัด.
- พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562. (2562). ราชกิจจานุเบกษา, 136 (56 ก),5.
- นรินทร์ รินพนัสสัก. (2564). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา ปว 0104 การจัดการศึกษาปฐมวัย. น่าน : วิทยาลัยชุมชนน่าน.
- สุพรพิศ ผลรักษา. (2556). ผลการจัดกิจกรรมการประกอบอาหารโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานที่มีต่อความสามารถทางการสังเกตของเด็กปฐมวัยโรงเรียนราษฎร์พัฒนา จังหวัดสุรินทร์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ, หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Bandura, A. (1986). The explanatory and predictive scope of self - efficacy theory. *Journal of Social and Clinical Psychology*. :4 , 359 – 373.
- Chomsky, N. (1969). Aspects of the Theory of Syntax. *The MIT Press; New Impression edition*. March 15.
- Epstein, Ann S. (2014). The Intentional Teacher. Choosing the Best Strategies for Young Children's Learning (Revised edition), Washington, D. C. : The National Association for the Education of Young Children and High Scope Press.
- Goodman, K. (1986). What's whole in whole language. New Hampshire : Heinemann.
- Piaget, J. (1970). Science of Education and the Psychology of the Child. New York : Orion Press.
- Skinner, B. F. (1953). Science and Human Behavior. MA: The B. F. Skinner Foundation